

D ů v o d y:

Dovolací rekurs jest sice podán do usnesení rekursního soudu, jímž vyřízen byl rekurs do rozvrhového usnesení, ale netýká se otázek, jež v §§ 209 až 235 ex. ř. jsou přikázány rozvrhovému řízení, nýbrž uplatňuje nezákonnost dražby, ježto byla předsevzata bez uvědomění dovolací rekurentky, a domáhá se nové dražby. Výjimečné ustanovení § 239, třetí odstavec, ex. ř. o přípustnosti dovolacího rekursu do souhlasných usnesení nižších soudů platí, jak plyne z uvedeného paragrafu (srovnej sb. n. s. čís. 4522 a 6697), jen, jde-li o otázky shora uvedené. Ježto těchto otázek se, jak řečeno, dovolací rekurs netýká a jde o srovnalá usnesení nižších soudů, jest dovolací rekurs po rozumu § 528 c. ř. s. a § 78 ex. ř. nepřipustný a bylo jej odmítnouti (§ 526 c. ř. s. a § 78 ex. ř.).

Čís. 11506.

Usnesení, jímž určeny schodek a náhrada nákladů opětne dražby nemovitosti, a jímž stanoveno ručení obmeškalého vydražitele za tento schodek a za tyto náklady, jest samostatným usnesením nesouvisejícím s rozvrhem a neplatí pro ně ustanovení § 239, třetí odstavec, ex. ř. Lhostejno, že ono usnesení bylo vydáno pod tímž jednacím číslem spolu s usnesením o rozvrhu nejvyššího podání.

(Rozh. ze dne 31. března 1932, R I 50/32.)

Soud první stolice vydal pod tímž jednacím číslem usnesení, v němž rozvrhl nejvyšší podání za nemovitost prodanou exekučně v opětne dražbě a současně určil schodek opětne dražby a ostatní náklady, jež postihují obmeškalého původního vydražitele. K rekursu obmeškalého původního vydražitele potvrdil rekursní soud napadené usnesení, pokud jím byl určen schodek opětne dražby a ostatní náklady, jež postihují rekurenta.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs původního vydražitele.

D ů v o d y:

Dovolací rekurs bylo odmítnouti jako nepřipustný. Jde o souhlasná usnesení prvního a druhého soudu. Podle § 528 c. ř. s., který podle § 78 ex. ř. platí i v exekčním řízení, není do souhlasných usnesení nižších soudů až na výjimky zvlášť stanovené další opravný prostředek dopuštěn. Názor dovolacího rekurenta, že jde o dovolací rekurs do rozvrhového usnesení a proto podle § 239 ex. ř. o dovolací rekurs, i když jde o souhlasná usnesení, přípustný, jest mylný. Určení schodku a náhrady nákladů opětovné dražby, jakož i stanovení ručení obmeškalého vydražitele za ně (§ 155 ex. ř.), čehož se část napadeného usnesení týká, není součástí rozvrhového jednání a rozhodnutí, nýbrž usnesení s rozvrhem nesouvisející a samostatné. Ustanovení § 239 třetí odstavec

ex. ř. o dovolacím rekursu nemá tudíž u něho místa. Na věci nic nemění, že v souzeném případě bylo usnesení o schodku, o náhradě nákladů a o ručení obmeškalého vydražitele vydáno pod týmž jednacím číslem spolu s rozvrhovým usnesením. Tím nezměnilo se nic na samostatnosti onoho usnesení a zejména se usnesení to nestalo součástí rozvrhového rozhodnutí. Platí tedy o dovolacím rekursu ustanovení § 528 c. ř. s. (§ 78 ex. ř.) a dovolací rekurs bylo, jak řečeno, pro nepřipustnost odmítnouti (§ 526 c. ř. s. § 78 ex. ř.).

Čís. 11507.

I úvěrové pohledávky mohou býti vydražitelem převzaty započtením na nejvyšší podání, avšak jen co do jejich částí, o nichž bylo v přihlášce nebo při rozvrhovém roku prokázáno neb osvědčeno, že již vznikly. Úvěrové pohledávky (jejich částí), u nichž vznik nebyl prokázán neb osvědčen, jest složiti hotově. Uložená úvěrová pohledávka nebo její část bude pak vydána oprávněnému, až bude její vznik prokázán neb osvědčen, po případě až a pokud nevyčerpaná úvěrová pohledávka bude vyčerpana.

(Rozh. ze dne 31. března 1932, R I 159/32.)

Hypotekární věřitel z kauční hypoteky a zároveň vydražitel stěžoval si do rozvrhového usnesení prvního soudu jen proto, že mu jako vydražiteli bylo uloženo, by 63.632 Kč jako přikázaný zbytek nejvyššího podání na kauční hypoteku váznoucí na prodané nemovitosti v úhrnné výši 100.000 Kč, složil hotově k soudu. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Mylný jest názor dovolacího rekurenta, že, ano v dražebních podmínkách bylo stanoveno převzetí dluhů na prodávané nemovitosti váznoucích, budou-li s tím věřitelé srozuměni a ano hotové zaplacení úvěrních pohledávek na vydražené nemovitosti zajištěných nebylo žádáno (§ 171 ex. ř.), takže úvěrní věřitel byl s převzetím svých pohledávek srozuměn, nemělo mu, vydražiteli, býti uloženo hotové zaplacení úvěrních pohledávek, pokud se týče částí nejvyššího podání na ně vypadající, a neprávem má dovolací rekurent za to, že úvěrní pohledávky, pokud byly kryty, měly mu býti uloženy k převzetí. Podle §§ 171 a 223 ex. ř. mohou sice i úvěrní pohledávky býti vydražitelem započtením na nejvyšší podání převzaty, avšak to, jakž plyne z odstavce prvního § 224 ex. ř., platí o těch úvěrních pohledávkách, pokud se týče o jejich částech, o nichž bylo v přihlášce nebo při rozvrhovém roku prokázáno, po případě osvědčeno, že vznikly. O úvěrních pohledávkách nebo o jejich částí, u nichž vznik nebyl prokázán neb osvědčen, platí ustanovení